

Landbrugets ledende Mænds Ønske og paa en Maade, som de ikke mente hensigtsmæssig.“ Denne Udtalelse kan kun forstaas paa den Maade, at Landbrugets ledende Mænd har modsat sig de Foranstaltninger, som er gennemførte; og jeg fandt Anledning til at protestere mod denne Udtalelse, fordi den ikke er ny; jeg har mødt den mange Gange baade i dette høje Ting og andre Steder. Men for den øvrige Del af min Tales Vedkommende gjorde det ærede Medlem fra Æbeltoft sig skyldig i netop det, som han bebrejdede mig. Jeg var nemlig ikke — som det ærede Medlem paastod — for at forsvare Regeringens Lovforslag gaaet saa vidt, at jeg ved mit Forsvar svækkede Grundlaget for og Berettigelsen af dette Lovforslags Fremsættelse ved at sige, at de trufne Foranstaltninger ikke var nogen Byrde paa et enkelt Erhverv. Jeg udtalte, at paa det ærede Medlem har sagt, at der neppe er noget Erhverv, som er ramt saa haardt som Landbruget ved de allerede trufne Foranstaltninger, saa er det noget svært at bevise. Men for øvrigt er den Paastand, som Gang paa Gang er fremsat om, at Maksimalprisen paa Slagteriprodukter virker som en Særbeskatning, urigtig; thi den virker paa forskellig Maade, og Landbrugets Erhvervsforhold er saa forskellige, at hvad der gavner den ene Del af det danske Landbrug, mange Gange skader den anden Del. Det var Grunden til, at jeg fremsatte disse Betragtninger for at bevise, at netop dette var en Merindtægtsbegrænsning, som stod i Forhold til ganske bestemte Ting. Naar man i øvrigt taler om at fremsætte Udtalelser eller foretage Handlinger, der ligesom borttager Berettigelsen af at fremsætte et Forslag som det nærværende, da tror jeg at turde hævde, at den Stilling, jeg har indtaget overfor disse Forhold, har i langt højere Grad bidraget til, at man med Berettigelse kan komme og forlange en Særbeskatning af et enkelt Erhverv, end den Stilling, som det ærede Medlem fra Æbeltoft og hans Parti Gang paa Gang har hævdet: at man forlanger fuld og hel og højeste Pris for de Varer, man producerer i sin Bedrift. Jeg tror, at Muligheden for at skabe Grundlag for et Krav som det, det nærværende Lovforslag indeholder, er i højere Grad svækket af det ærede Medlem fra Æbeltoft end af mig.

Første Viceformand (K. M. Klausen):
Folketingsmanden for Randers Amts 6te

Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, fordi Tiden er saa langt fremrykket, ellers kunde den højtærede Indenrigsministers Tale godt have givet mig Anledning til en lang Imødegaaelse. Det er rigtigt, at jeg erkender, at Folketinget skal være det førende i Politik, og jeg søgte ogsaa at give det Udtryk, da jeg første Gang havde Ordet. Men det vil ikke sige, at Folketinget er enevældigt; der er et Lands-ting, som paa Lovgivningens Omraade har samme Indflydelse som Folketinget, naar vi lige undtager Finansloven, hvor Folketinget har en Fortrinsstilling, og dette maa der tages Hensyn til. Den højtærede Minister var meget ivrig for atter her indenfor vore beskedne Grænser i Venstre at skille og dele og vilde sige om en Fløj af vort Parti, at de altid havde lagt sig i Vejen for Overenskomster, som var tilstræbte af ham. Jeg har nu den Overbevisning, at hvis man ganske roligt og upartisk vil gennemgaa de Forhandlinger, der er blevet ført, vil man finde en ret vidtgaaende Imødekommen ikke blot fra denne eller hin Fløjs Side, men fra Landbrugets Repræsentanter i det hele taget. Det har altid staaet for mig som et meget smukt Træk i disse Tidens indre danske Historie, at alle Landbrugets Repræsentanter kunde være enige om at tilraade en saa indgribende Ting som Opfodringsforbudet, thi det var en saare indgribende Foranstaltning netop overfor en stor Del af det Landbrug, som har den daarligste Stilling. Den højtærede Minister pegede selv paa, at til sidst var man blevet enig om Kornspørgsmaalet ved Imødekommen, men denne Imødekommen blev ikke vist fra en enkelt Fløj, men fra alle. Dernæst sagde den højtærede Minister, at hans Ytring med Hensyn til Rigsdagen havde sigtet paa dette, at jeg havde talt paa Rigsdagens Vegne og sagt, at Rigsdagen vilde Kontrol. Ja, dette Spørgsmaal om Kontrol og Regler stiller sig nu paa en noget egen Maade. Jeg tror ikke, at nogen Regering, selv om den har et Flertal og et paalideligt Flertal i Folketinget, med virkeligt Held kan modsætte sig en Fordring fra Mindretalspartierne her og fra et Flertal i det andet Ting om lovbestemte Regler og en vis parlamentarisk Medvirken ved en Lovs Udførelse. Det er et af de Punkter, hvor selv en Regering, som har sit Flertal i Folke-